

Text k šestnáctému setkání

Modlitba nad Písmem

(Zpracováno s použitím knih: Terezie od Ježíše – Život; Hrad v nitru,
Ellias Vella – Na orlích křídlech a Vojtěch Kohut – Slabikář vnitřní modlitby)

Druhým textem o modlitbě nás bude opět provázet svatá Terezie od Ježíše. Nejprve si přečtíme, co ve svých spisech píše o Písmu a o modlitbě nad Písmem svatým.

„Slova Páně jsou pravdivá, nemohou pomínout. Spíše pomínou nebesa a země.“ (Cesta k dokonalosti 2,2)

„Pro kteroukoli pravdu Písma svatého bych tisíckrát položila život.“ (Život 33,5)

„Když dospějeme k pravdám Písma svatého, děláme, co máme.“ (Život 13,16)

„Byla jsem velmi opravdově odhodlána uskutečňovat ze všech svých sil i tu nejmenší část božského Písma. Připadá mi, že by přede mnou nevystalo nic, čeho bych se kvůli tomu nezřekla.“ (Život 40,2)

„Rozjímejte o slovech, jež vycházejí z jeho božských úst, a už od prvního pochopíte, jak velkou láskou vás zahrnuje. A vidí-li nějaký žák, že ho má jeho učitel tak rád, pak mu to velmi prospívá a těší ho to.“ (Cesta k dokonalosti 26,10)

„Nazývám meditací, když člověk přemýšlí rozumem následujícím způsobem. Začneme například myslet na milost, kterou nám prokázal Bůh tím, že nám dal svého jediného Syna, a nezůstáváme u toho, nýbrž postupujeme dál k tajemstvím jeho slavného života. Nebo začneme modlitbou v getsemanské zahradě a rozum se nezastaví, dokud není Pán přibit na kříž. Nebo si vezmeme nějaký úryvek z Pašijí, řekněme zatčení, a postupujme tímto tajemstvím podrobným rozvažováním jednotlivých okolností, o kterých v něm lze přemýšlet nebo je prociťovat, jak co do Jidášovy zrady, tak ohledně útěku apoštolů a všechno ostatní. Je to opravdu krásná modlitba a velmi záslužná.“ (6H 7,10)

„Jsme-li tak blízko Pánu, je zapotřebí, aby rozum uměl i umlknout, a my si představujeme, nakolik jen dokážeme, že Pán na nás hledí. A tak zůstáváme s Ním, hovoříme s Ním, prosíme Ho, těšme se z

Jeho přítomnosti a připomínejme si stále, že nesme hodni stát před Ním. Je-li toho duše schopna, bude z toho mít prospěch, i když teprve začíná s modlitbou.“ (Život 13,22)

Svatý Ambrož řekl: „Když se modlíme, promlouváme k Bohu, když čteme posvátné výroky, nasloucháme mu.“ Co v nás ale způsobí, že Boží slovo nebudeme přijímat jen jako historický příběh, jako něco čistě teoretického, co si v neděli vyslechneme v kostele a o čem můžeme diskutovat, ale jako Slovo života? Je to zcela jistě láska: láska se chce připodobňovat tomu, koho miluje, láska chce konat vše to, co si přeje Milovaný. Když budeme k Bibli přistupovat s láskou, jako k dopisu od Boha, který nás miluje, i my máme šanci, že Písmo svaté začne přetvářet náš život.

Terezie zdůrazňuje jako nezbytnou podmínku víru a hlavně důvěru v Boha. Bude-li naše modlitba prožívána v hluboké víře, v důvěře v toho, s kým se setkáváme, slova Písma, která budou při ní zaznívat v našich srdcích, se budou stávat osvobozujícím Slovem pravdy. Necháme opět promluvit svatou Terezii: „*Nevěříte-li Jeho Majestátu, o čem vás v evangeliích ujišťuje, pak bude pramálo prospěšné, sestry, abych si já lámala hlavu, jak to ještě jinak vyjádřit.“* (Cesta k dokonalosti 23,3)

V dílech svaté Terezie narazíme na celou řadu biblických postav, které pro ni byly důležité a o kterých ráda rozjímala. Měla celou hitparádu oblíbených biblických úryvků, ke kterým se často vracela a s jejichž aktéry se identifikovala. Mezi „její“ biblické postavy patřili: Samaritánka u studně, Marie a Marta, kananejská žena, svatý Josef, svatý Petr, svatý Pavel, evangelista Jan, bohatý mladík, celník, marnotratný syn, ochrnutý od rybníka Bethesda. I pro vás bude dobré, když se vám některé biblické postavy stanou blízkými – ruku v ruce s tím se vám některé úryvky evangelií, ale i ostatních biblických knih, stanou bližší, důvěrněji známé, a možná se vám přihodí, že vám některé z nich poslouží jako nevyčerpatelné prameny živé vody. Budete o nich moci znovu a znovu přemítat a stále budete objevovat nové věci, nebo spíše budete znovu, hlouběji, osloveni tím, co již tak důvěrně znáte.

Na častou námitku, že Písmo je 2000 let staré, že dnes je jiná doba, že se musí číst a chápat v kontextu doby, čímž je velmi často myšleno, že se nemusí brát zas tak moc vážně, spíš tak nějak s nadhledem a blahosklonností člověka postmoderního věku, bych ráda poznamenala, že Terezie žila 15 století po Pánu Ježíši a jen 5 století před námi. Přesto v jejích spisech nenajdeme žádné poznámky o historickém kontextu, jiné době a potřebě chápat Bibli ve světle moderního poznání. Rozdíl mezi Božím slovem, jež nacházíme v Písmu, a jakýmkoliv jiným slovem, spočívá v jejich účinku a moci. Všechna ostatní slova mají moc podle toho, jak se nás dokáží dotknout, zasáhnout nás, ale Boží slovo je mocné samo o sobě a dotýká se našeho nejhlubšího nitra, ať už to cítíme nebo

ne. Nejde jen o historickou hodnotu slova, jež bylo dáno lidu, který žil před tisíci lety. Jde o mnohem víc. Dnes je to stejně živé a účinné slovo, jako v době svého vzniku. Bůh mluví skrze Písmo přímo k nám, ke každému z nás, ke mně, k tobě, k tvým přátelům, rodičům.....Bibli nemám číst informativně, z pozice: tak já si dneska přečtu, jak to tehdy bylo, ale jako Boží slovo pro mě, pro tento den, pro tento okamžik mého života. K modlitbě nad Písmem bychom měli přistupovat otevření Božímu doteku a vedení, s vnitřním nastavením: „Pane, co mi chceš dneska říct?“

Aby se Boží slovo stalo účinným v našem životě, musíme ho nechat proudit z hlavy do srdce. Vzpomeňme si na Pannu Marii: všechna Boží slova uchovávala ve svém srdci. Často se stává, že navzdory tomu, že Boží slovo dobře známe, nepomáhá k naší proměně. Proč? Vždyť Boží slovo je tak mocné! Problém je v našem srdci, které není připraveno ho přijmout. Spíše věříme zprávám v novinách, než slibu, který čteme v evangeliu. Ignorujeme, co nám říká Pán Ježíš, ale posloucháme, co nám říkají lidé. Jaký je poměr Božích a lidských slov, které si každodenně pouštíme do svého života? Vezměme vážně verš ze skutků apoštolů, kdy Petr říká: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi.“ (Sk 5:27) Pokud to nevezmeme vážně a nezačneme Písmo číst a nad ním a s ním se modlit, jak chceme, aby nás Bůh životem vedl, směřoval a přetvářel naše srdce?

OTÁZKY K TEXTU:

Mám svojí vlastní Bibli? A pokud ano, kde jí mám – v kapse nebo v batohu, na nočním stolku, v poličce na knihy?

Jak často otevírám Písmo svaté? Co mě k tomu vede? A pokud ho neotevírám, proč to nedělám?

Čtu Bibli jako Slovo Boží určené přímo pro mě? Pokud ano, jakou s tím mám zkušenost, kterou bych chtěl(a) předat ostatním? Pokud ne, proč to nedělám?

Modlím se nad Písmem nebo s Písmem? Pravidelně? Občas? Zkusil(a) jsem to?

ÚKOLY K TEXTU:

Na následující týden si vyberte jeden váš oblíbený úryvek z evangelia – výběr je čistě na vás – nějaký, který vás zaujal, nebo je pro vás důležitý. Udělejte si 15-20 minut čas, pozvěte Pána Ježíše do modlitby (viz minulý týden) a vybraný úryvek promodlete – přečtěte si ho pomalu a klidně vícekrát a pak se Boha ptejte, co z toho je slovo konkrétně pro vás, do vašeho života.